

Eduskunta, Perustuslakivaliokunta

LAUSUNTO

20.4.2026

Viite: Perustuslakivaliokunnan kokous 21.4.2026

EOAK/3013/2026: Lausunto hallituksen esityksestä eduskunnalle ydinenergialaiksi ja siihen liittyviksi laeiksi, HE 24/2026 vp

1 Yleistä

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on pyytänyt oikeusasiamiehen kanslian asiantuntijaa kuultavaksi sekä kirjallista asiantuntijalausuntoa yllä mainitusta hallituksen esityksestä.

Lausunnossa pyydetään tarkastelemaan esitettyä ydinenergialain 16 luvun sääntelyä toimivaltuuksista.

Ehdotettu ydinenergialain 16 luvun sääntely on merkityksellistä erityisesti perustuslain 7 §:n turvamaan henkilökohtaisen vapauden ja koskemattomuuden toteutumisen kannalta, perustuslain 10 §:ssä säädetyn yksityiselämän suojan ja omaisuuden suojan kannalta sekä myös perustuslain 124 §:n kannalta, koska säännöksiin liittyy julkisen hallintotehtävän antamista muulle kuin viranomaiselle.

2 Turvahenkilön toimivaltuuksista liikkumis- ja oleskelualueen sisä- ja ulkopuolella

2.1 Esitetyt toimivaltuudet

Esityksen mukaan ehdotettuun ydinenergialakiin sisältyvät turvajärjestelyjä koskevat säännökset (ks. 16 luku) vastaisivat sisällöllisesti merkittäviltä osin kumottavan lain säännöksiä erityisesti voimankäyttöön ja toimivaltuuksiin liittyviltä osin. Näiden perustuslainmukaisuutta on arvioitu kumottavan lain muutosesityksessä ([HE 8/2020 vp](#)) ja siihen liittyvässä perustuslakivaliokunnan lausunnossa ([PeVL 22/2020 vp](#)). Lisäksi perustuslakivaliokunta on lausunnossaan [PeVL 1/2008 vp](#) arvioinut ydinenergialaitoksen turvajärjestelyjä.

Ehdotetussa ydinenergialaissa on lähdetty siitä, että turvajärjestelyjä koskeva sääntely olisi näiltä osin kumottavaa lakia vastaava ja täyttäisi

siten sille perustuslaista johtuvat vaatimukset. Voimankäyttövälineitä ja koulutusta koskeva sääntely vastaisi kumottavan lain sääntelyä, jonka osalta asiaa koskeva perustuslainmukaisuuden arviointi on tehty silloisen esityksen yhteydessä, eikä esitys muuttaisi näihin liittyviä lähtökohtia (s. 333).

Esitykseen sisältyy kuitenkin joitain täydentäviä säännöksiä kumottavan lain turvajärjestelyjä koskeviin säännöksiin nähden. Merkittävimpänä näistä olisi turvajärjestelyihin liittyvä alueellinen laajentuminen sellaisiin paikkoihin, joista ydinlaitosta koskevan liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolelta suoritetaan ydinlaitoksen ohjaamiseen liittyviä toimintoja.

Turvahenkilöiden toimivaltuudet liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolella olisivat kuitenkin rajatut, esim. miehittämättömän ilma-aluksen kulkuun puuttuminen ja koiran käyttämistä koskeviin toimivaltuuksiin ei olisi oikeutta liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolella (161 §). Kuten liikkumis- ja oleskelurajoitusalueella, toimivalta olisi tilapäistä suhteessa poliisin toimivaltaan. Toimialue olisi luonteeltaan myös alueellisesti rajattu siitäkin huolimatta, että kyse olisi mainitun alueen ulkopuolisesta sijainnista.

2.2 Arviointia

Perustuslain 124 §:n mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Se, että ydinlaitoksen ohjaamiseen tai valvontaan liittyviä tiloja tai tietojärjestelmiä sijaitsee ydinlaitosta koskevan liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolella, ei käsitykseni mukaan sellaisenaan voi muodostaa riittävää perustetta ulottaa näihin kohteisiin rajoituksetta samoja toimivaltuuksia kuin varsinaisella rajoitusalueella. Erityisesti on huomattava, että kysymys on perusoikeuksiin puuttumisesta sisältävästä julkisen vallan käytöstä, johon perustuslain 124 §:n mukaan on suhtauduttava lähtökohtaisesti poikkeuksena.

Perustuslakivaliokunta on aiemmissa ydinenergialain muuttamista koskevissa lausunnoissaan ([PeVL 1/2008 vp](#) ja [PeVL 22/2020 vp](#)) todennut, että ydinlaitokselle on sen turvallisuusriskien vuoksi asetettava normaaleista turvallisuusjärjestelyistä poikkeavia erityisvaatimuksia. Siksi valiokunta on pitänyt perusteltuna, että ydinlaitos itse ensi vaiheessa pyrkii varmistamaan oman turvallisuutensa turva- ja valmiusjärjestelyin sekä turvallisuusmääräyksiin samoin kuin varautumaan lainvastaisen toiminnan torjumiseen tarvittaessa voimakeinoin. Perustuslakivaliokunnan mielestä julkisen hallintotehtävän antaminen ydinlaitokselle on tarpeellista ja tarkoituksenmukaista. Valiokunta on kuitenkin painottanut, ettei sääntely saa merkitä poliisitoiminnan osittaistakaan yksityistämistä (ks. [PeVL](#)

[72/2018 vp](#), [PeVL 20/2002 vp](#), [PeVL 28/2001 vp](#)).

Katson, että esityksen perusteella esityksen turvahenkilöiden toiminnassa on keskeisiltä osin selvästi kysymys julkisen vallan käyttämisestä, ja tietyissä tilanteissa merkittävästä julkisen vallan käyttämisestä.

Perustuslain esitöiden ja perustuslakivaliokunnan käytännön perusteella merkittävänä julkisen vallan käyttämisenä on pidettävä esimerkiksi itsenäiseen harkintaan perustuvaa oikeutta käyttää voimakeinoja tai puuttua muuten merkittävällä tavalla yksilön perusoikeuksiin (HE 1/1998 vp, s. 179).

Esitettyyn sääntelyyn sisältyy useita yksilön perusoikeuksiin välittömästi kohdistuvia puuttumiskeinoja, kuten liikkumisvapauden rajoittamista, henkilön kiinniottamista, sitomista sekä voimakeinojen käyttöä koskevaa itsenäistä harkintaa. Turvajärjestelyihin liittyvät toimenpiteet voisivat esityksen perusteella tapahtua sellaisilla ydinlaitosta koskevan liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolisilla alueilla, joilla suoritetaan ydinlaitoksen ohjaamiseen liittyviä toimintoja.

Turvahenkilöiden toimivaltuuksien käytön perusteena olisi esitetyn 157 §:n 1 momentin mukaan turvata ydinlaitosta ja kuljetusta niiden turvallisuutta vaarantavalta toiminnalta ja sen mahdollisilta seurauksilta. Näkemykseni mukaan toimivaltuuksien käytön sitominen yleisellä tasolla turvaamistehtävän hoitamiseen asettamatta soveltamiselle lain tasolla tarkempia tilannekohtaisia edellytyksiä, voi sinällään käytännön tilanteissa muodostua perusoikeuksiin puuttumisen mahdollistavien toimivaltuuksien laatuun nähden liian väljäksi ja epätarkaksi sekä olla omiaan mahdollistamaan perustuslain 124 §:n näkökulmasta liian väljän ja itsenäisen harkinnan voimakeinojen käyttöön.

Silloin kun toimivaltuudet ovat alueellisesti rajattuja ydinlaitosta koskevalle liikkumis- ja oleskelurajoitusalueelle, ei sääntely tässä suhteessa muodostune ongelmalliseksi ja sääntely perustuu pitkälti voimassa olevaan, perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella säädettyyn lainsäädäntöön. En sinällään tässä yhteydessä näe uutena toimivaltuutena esitetyn koirien käytön olevan ongelmallista, koska esitettävässä laissa on säädetty varsin täsmällisesti koiran käytön edellytyksistä.

Sen sijaan kysymyksenalaista nähdäkseni on, onko yleisellä tasolla säädetyn turvaamistehtävän hoitaminen liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolisilla alueilla riittävän täsmällisesti ja tarkkarajaisesti säännelty.

Nyt puheena olevan esityksen perusteluissa (s. 333) on todettu, että "[t]oimialue olisi luonteeltaan myös alueellisesti rajattu siitäkin huolimatta, että kyse olisi mainitun alueen ulkopuolisesta sijainnista.". Itse en ole täysin vakuuttunut, että tämä ilmenee riittävän selkeästi esitetyistä säännöksistä.

Esitetyn lain 161 §:n 2 momentissa käytetään käsitettä "liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolella ydinlaitoksen turvallisuuteen

vaikuttavien toimintojen ohjaamiseen käytettävissä tilat” sekä edelleen 162 §:n 6 momentissa po. säännöksen soveltaminen kohdistuu ”[s]ellaiseen ydinlaitoksen liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolella olevaan tilaan, josta voidaan ohjata laitoksen turvallisuuteen vaikuttavia toimintoja.”

Esityksen mukaan ”[k]yse olisi vain sellaisista tiloista, joista voidaan toteuttaa ydinlaitoksen ohjaamiseen kohdistuvia, turvallisuuteen vaikuttavia toimintoja. Tämä on tehty erityisesti sääntelyn tarkkarajaisuuteen ja oikeasuhtaisuuteen perustuen. Muita tiloja voitaisiin suojata tarvittaessa esim. vartijoita käyttämällä” (s 333).

Näkemykseni mukaan ehdotetussa laissa käytetyt ilmaisut kytkevät toimivaltuuksien käytön toiminnalliseen perusteeseen eli ydinlaitoksen turvallisuuteen vaikuttavien toimintojen ohjaamiseen, mutta eivät sellaisenaan yksiselitteisesti määrittele, kuinka konkreettisen alueellisesti rajattu tällainen toimialue on. Säännöksistä ei esimerkiksi käy ilmi, edellytetäänkö tilalta tiettyä pysyvää käyttötarkoitusta, jonkinlaista teknistä liityntää ydinlaitokseen tai muuta objektiivisesti todennettavaa kriteeriä, joka mahdollisesti olisi ulkopuolisen havaittavissa (esim. aitaus tai jonkinlainen kyltti) ja rajaisi soveltamisalan pois tilapäisistä, välillisistä tai muutoin tulkinnanvaraisista tilanteista.

Lienee kuitenkin varsin ilmeistä, etteivät tällaiset turvallisuuden hallinnointiin tarkoitetut tilat ole sellaisia, että niistä välttämättä edes ilmoitetaan näkyvästi ulospäin. Toisaalta on kuitenkin huomattava, että kansalaisen tulisi kaikissa tilanteissa tietää olevansa tekemisissä sellaisen henkilön kanssa, jolla on toimivalta antaa häntä koskevia velvoittavia käskyjä ja kieltoja sekä viime kädessä ottaa hänet kiinni. Kuten edellä on viitattu, perustuslakivaliokunta on painottanut, että sääntely ei saa merkitä poliisitoiminnan osittaistakaan yksityistämistä.

Pidän tärkeänä, että ehdotus on rajattu toimivaltuuksien osalta vain sellaisiin tiloihin, joilla on erityistä merkitystä laitoksen turvallisuuden kannalta eikä sääntelyä ole ulotettu muihin ydinlaitoksen toimintaan liittyviin, mutta turvallisuuden kannalta toissijaisiin tai merkityksettömiin tiloihin. Toisaalta esitetty rajausta kuitenkin korostaa tarvetta varmistaa, että nämä tilat ovat tunnistettavissa ja erotettavissa muista tiloista riittävän täsmällisesti niin lain tasolla kuin myös käytännön soveltamistilanteissa. On selvää, että mitä enemmän toimivaltuudet alueellisesti ja sisällöllisesti laajenevat, sitä merkityksellisemmäksi tämä kysymys muotoutuu.

Mielestäni toimivaltuussääntelyä liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolisiin alueisiin olisi syytä täsmentää siten, että toimivaltuuksien alueellinen soveltamisala ilmenisi nykyistä selvemmin suoraan lain tasolta, esimerkiksi nyt niiden luonteen ohella täsmentämällä niiden pysyvyyttä. Tällainen täsmennys vahvistaisi mahdollisesti sääntelyn ennakoitavuutta ilman, että sääntelyllä tavoiteltu turvallisuuden ylläpitämisen taso kuitenkaan heikkenisi.

Säännösehdotuksessa kuvatut liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen

ulkopuolella olevaan tilaan (joka voinee sijaita yleisesti käytetyllä paikalla tai alueella tai sen välittömässä läheisyydessä) kohdistuvat liikkumisen rajoittamista koskevat toimenpiteet sekä henkilön vapautteen kohdistettavat toimenpiteet ovat tyypillisesti sellaisia, jotka suorittaa poliisi.

Korostan tässä yhteydessä perustuslakivaliokunnan painottaneen, että vastuun yleisestä järjestyksestä ja turvallisuudesta on kuuluttava poliisille ja muille viranomaisille, minkä vuoksi vartioimisliikkeiden palveluksessa olevien järjestyksenvälvojen ja vartijoiden osuuden pitää jäädä vain avustavaksi ja täydentäväksi (esim. PeVL 22/2014 vp, s. 2).

Totean myös, että esimerkiksi kuljetusten turvaaminen kuuluu poliisin tai puolustusvoimien tehtäviin, joihin voi liittyä liikenteen ohjausta. Vaikka esitetyistä säännöksistä ei suoraan ilmenekään, kyseisten kuljetuksen koskemattomuuden suojaamiseen liittyvät toimenpiteet todennäköisesti edellyttävät jossain määrin liikenteen ohjausta, jos se on tarpeen turvaamistehtävän suorittamiseksi. Poliisilla on asiantuntemus arvioida tapauskohtaisesti yleiseen paikkaan kohdistuvien toimenpiteiden tarve ja mitoitus muun muassa paikallisten olosuhteiden, liikenteen sujuvuuden ja yleisen turvallisuuden perusteella. Tästä syystä eri turvahenkilöiden ja viranomaisten välisten yhteistyö- ja johtosuhteiden tulee olla selkeät ja sovitut ennen tällaisen turvaamistehtävän aloittamista.

Kokonaisuutena totean, että esitetystä laista ei kuitenkaan mielestäni riittävän selkeästi ja yksiselitteisesti ilmene, mitä toimivaltuuksia turvahenkilöllä on oikeus käyttää laitosalueen ulkopuolella ja missä tehtävässä. Toimivaltuuksien soveltamiskynnyksissä on eroavaisuuksia sen perusteella, onko kyse liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolisesta kuljetustehtävästä vai ainoastaan alueen yleisestä turvaamistehtävästä.

Kun kysymys on viime kädessä yksilön perusoikeuksiin puuttuvasta toiminnasta, tulee lainsäädännöltä edellyttää myös korostettua selkeyttä. Toimivaltuussäätelyn selkeys edistää myös lakia soveltavan turvahenkilön oikeusturvaa. Nähdäkseni lakiin olisikin ollut perustelua kirjata erillinen säännös, jossa olisi käsitelty yksinomaan toimivaltaa liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolella.

Totean myös, että toimivaltakysymykset liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolisilla alueilla voivat konkretisoitua esimerkiksi tilanteissa, jolloin ilmenee tarve ennaltaehkäisevästi puuttua jonkin turvallisuutta vaarantavan toiminnan valmisteluun. Kysymys voi olla myös sellaisesta toiminnasta, jota johdetaan muualta kuin tapahtumapaikalta käsin.

3 Määräyksenantovaltuudesta

Useiden esitetyn lain 16 luvun säännösten perusteella Säteilyturvakeskus voisi antaa tarkempia teknisluontoisia määräyksiä. Niitä voitaisiin antaa turvajärjestelyjen suunnittelusta, toteutuksesta ja arvioinnista sekä suojaustarpeiden arvioinnista (150 §), turvajärjestelyihin liittyvien vyöhykkeiden määrittämisestä (151 §), laitosalueen ja sen ulkopuolella

sijaitsevien ydinlaitoksen ohjaamiseen tai valvontaan käytettävien tilojen valvonnasta, henkilö- ja tavaraliikenteen valvonnan toteuttamisesta sekä laitoksen tiloihin ja tietojärjestelmiin liittyvästä pääsynhallinnasta (152 §), turvasuunnitelman sisällöstä (154 §), hälytyskeskuksen toiminnasta sekä turvajärjestelyjen välineistä, varusteista ja viestintäjärjestelmistä ja niiden toimintakuntoisuudesta huolehtimisesta (155 §), turvahenkilön asusta ja siinä käytettävistä merkeistä (159 §), turvajärjestelyihin liittyvästä harjoittelusta (168 §) sekä turvajärjestelyihin liittyvästä riippumattoman tahon arvioinnista (169 §).

Perustuslain 80 §:n 2 momentti mahdollistaa, että myös muu viranomainen voidaan lailla valtuuttaa antamaan oikeussääntöjä määrätyistä asioista, jos siihen on sääntelyn kohteeseen liittyviä erityisiä syitä eikä sääntelyn asiallinen merkitys edellytä, että asiasta säädetään lailla tai asetuksella. Tällaisen valtuutuksen tulee olla soveltamisalaltaan täsmällisesti rajattu.

Ehdotetussa sääntelyssä Säteilyturvakeskukselle osoitettu määräyksenantovalta on laaja-alainen ja kattaa useita ydinlaitosten turvajärjestelyjen kannalta keskeisiä osa-alueita. Vaikka yksittäisiä valtuutuksia on rajattu ainoastaan teknisluonteisia asioita koskeviksi, valtuutusten yhteisvaikutus muodostaa kokonaisuuden, jolla on huomattava merkitys ydinlaitoksen turvajärjestelyjä koskevien velvoitteiden sisällölle ja käytännön toteutukselle.

Tämä herättää kysymyksen siitä, onko sääntelyn asiallinen merkitys edelleen sellainen, että se voidaan jättää viranomaisnormien varaan, vai olisiko keskeisistä linjauksista tullut säätää lailla tai vähintään asetustasolla. Lisäksi esitetyt säännökset ovat useissa kohdin luonteeltaan varsin yleisiä ja sisältävät avoimia ilmaisuja, kuten turvajärjestelyjen ”toteuttaminen”, ”arviointi” ja ”valvonta”.

Erityisesti niiden säännösten osalta, jotka koskevat laitosalueen ulkopuolisia tiloja, tietojärjestelmiä ja pääsynhallintaa, määräyksenantovaltuus saattaa tosiasiallisesti vaikuttaa myös henkilöstön ja muiden henkilöiden oikeusasemaan. Tällaisissa tilanteissa perustuslain 80 §:n 2 momentti edellyttää nähdäkseni pidättyvyyttä, eikä pelkkä tekninen luonnehdinta välttämättä riitä oikeuttamaan laajaa norminantovaltaa.

Esityksessä määräyksenantovaltuus vaikuttaisi rakentuvan lähinnä yleiselle oletukselle Säteilyturvakeskuksen asiantuntijaroolista ja turvajärjestelyjen teknisestä luonteesta. Minulla ei sinällään ole perustetta kyseenalaistaa tätä näkemystä. Esityksessä ei kuitenkaan arvioida erikseen perustuslain 80 §:n 2 momentin edellytysten täyttymistä yksittäisten valtuutusten osalta eikä sääntelyn asiallista merkitystä suhteessa lainsäädäntö- ja asetustasoiseen sääntelyyn.

Pidän erityisen ongelmallisena perustuslain 80 §:n 2 momentin kannalta esityksen 152 §:ään liittyvää Säteilyturvakeskuksen määräyksenantovaltuutta erityisesti siltä osin, kuin se koskee laitosalueen ja sen ulkopuolella sijaitsevien ydinlaitoksen ohjaamiseen tai valvontaan

käytettävien tilojen valvontaa, henkilö- ja tavaraliikenteen valvontaa sekä pääsynhallintaa tiloihin ja tietojärjestelmiin. Tällaisilla määräyksillä voi olla merkitystä yksilön liikkumisvapauden ja yksityiselämän suojan kannalta, jolloin sääntelyn asiallinen merkitys edellyttää laintasoista tai asetustasoista sääntelyä perustuslain 80 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Näkemykseni mukaan 152 §:stä ilmenevän määräyksenantovaltuuden tarkoittama sääntelyn kohde ei ole puhtaasti teknisluonteinen, vaan koskee suoraan ihmisiin kohdistuvaa valvontaa ja pääsyn rajoittamista (kuka saa liikkua, minne ja millä edellytyksillä). Tällainen sääntely lähenee liikkumisvapauden sekä yksityiselämän ja henkilötietojen suojan piiriä, jolloin kyse ei enää välttämättä ole teknisluonteisuudesta. Erityisesti on huomattava, että määräyksenantovalta ei tässä tapauksessa rajoitu ydinlaitoksen varsinaiselle liikkumis- ja oleskelurajoitusalueelle, vaan ulottuu laitosalueen ulkopuolisiin tiloihin.

4 Turvahenkilöiden toiminnan valvonta

Esitetyn lain 15 §:n mukaan Säteilyturvakeskus valvoo tämän lain säännösten noudattamista muilta kuin 14 §:ssä säädetyiltä osin sekä hoitaa muut sille tässä laissa säädetyt tehtävät.

Kumottavan lain muutosesityksessä ([HE 8/2020 vp](#)) todettiin Säteilyturvakeskuksen vastaavan ydinenergian käytön turvajärjestelyjen valvonnasta. Perustuslakivaliokunta totesi siihen liittyvässä lausunnossaan ([PeVL 22/2020 vp](#)), että ” Perustuslakivaliokunnan mielestä merkityksellistä on, että turvahenkilö ei toimi yksityisistä turvallisuuspalveluista annetussa laissa tarkoitettuna vartijana ja vartioimistehtävissä eikä siten kuulu mainitun lain mukaisen valvonnan piiriin silloinkaan, kun hän hoitaa ydinturvallisuuslaissa tarkoitettuja tehtäviä vartiointiliikkeen palveluksessa. Valiokunnan mielestä on epäselvää, miten turvahenkilöiden valvonnan on tarkoitettu asianmukaisesti toteutuvan. Lakiehdotukseen ei sisälly nimenomaisia säännöksiä esimerkiksi siitä, miten menetellään, jos turvahenkilö ei enää täytä säädetyjä edellytyksiä tai on toiminut tehtävissään lainvastaisesti. Sääntelyä on täydennettävä.”

Edellytyksenä julkisen hallintotehtävän antamiselle muulle kuin viranomaiselle on perustuslain 124 §:n mukaan lisäksi se, ettei hallintotehtävän antaminen saa vaarantaa perusoikeuksia, oikeusturvaa eikä muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Säännös korostaa sen perustelujen mukaan julkisia hallintotehtäviä hoitavien henkilöiden koulutuksen ja asiantuntemuksen merkitystä sekä sitä, että näiden henkilöiden julkisen valvonnan on oltava asianmukaista (HE 1/1998 vp, s. 179).

Totean, että esitetyn lain perusteella jää jossain määrin epäselväksi, miten turvahenkilöiden toiminnan asianmukainen ja tehokas valvonta ydinlaitosta koskevan liikkumis- ja oleskelurajoitusalueen ulkopuolella on tarkoitus järjestää. Kun otetaan huomioon turvahenkilöiden tehtävien sisältö perustuslain 124 §:n vaatimusten näkökulmasta, sääntelyä on mielestäni

perusteltua täydentää nimenomaisilla säännöksillä turvahenkilöiden valvonnasta ja valvontaviranomaisen toimivallasta.

Oikeusasiamies
Jari Råman

Esittelijäneuvos jaostopäällikkönä
Kristian Holman

Asiakirja on hyväksytty sähköisesti asianhallintajärjestelmässä.